

AELIANUS

AELIAN

De Romeinse geleerde Aelianus leefde in de 2e eeuw na Christus (160-230) en is de auteur van een werk dat, als het in het Nederlands zou zijn verschenen, *Over de bijzonderheden van dieren* zou kunnen heten. Het bestaat uit zeventien zogenaamde 'boeken', waarin te hooi en te gras allerlei zaken over alle mogelijke dieren staan opgesomd. Aelianus verzamelde dergelijke gegevens van Griekse geleerden, van wie sommigen - zoals de beroemde Aristoteles - persoonlijke observaties hebben verricht in de natuur, observaties waaraan in de loop der tijd allerlei merkwaardige zaken zijn toegevoegd. Ook over slangen heeft Aelianus veel te vertellen. Als het DTP-bureau een bladvulling nodig heeft, zult u in de komende afleveringen telkens een kort stukje over slangen uit Aelianus aantreffen. Voor wie geïnteresseerd is in Aelianus' werk: alle stukjes komen uit 'Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971 (I), 1969 (II), 1972 (III).

Op het Egyptische platteland hebben cobra's op beide oevers van de Nijl hun holen. Het grootste gedeelte van de tijd brengen ze door bij hun schuilplaatsen waaraan ze gehecht zijn zoals mensen gehecht zijn aan hun eigen huizen. Maar als 's zomers de rivier buiten haar oevers dreigt te treden, verplaatsen de eerder-

The Roman scientist Aelian lived in the second century AD (160-230). He is the author of a book that, had it been published in English, probably would have been titled *On the peculiarities of animals*. The work consists of seventeen so-called books in which randomly all kinds of facts on many different animals are listed. Aelian collected these facts from Greek scientists of which some, like the famous Aristotle, had recorded personal observations of animals in the wild. Observations to which, over time, many strange notes were added. Also on snakes Aelian had much to say. Now and again you may find a small piece of information on snakes, taken from Aelian, whenever we need a small piece of text to fill a page.

In the Egyptian countryside Asps have their holes by the Nile on either bank. Most of the time they stay round about their lurking-places and are as attached to them as human beings are to their own homes. But when in the summertime the river threatens to overflow, the aforesaid Asps emigrate some thirty days beforehand to districts further away from the Nile and creep into bluffs above the river, and, what is more, bring their young with them: they have received from Nature this special gift of being able to foretell the annual visitation of a river so mighty and so active, and to guard against being overtaken and destroyed by it. And at the same

genoemde cobra's zich zo'n dertig dagen van te voren naar plaatsen die verder van de Nijl weg liggen en kruipen op steile oevers. En wat meer is: ze nemen hun jongen mee. Ze hebben deze speciale gave van moeder Natuur gekregen om het jaarlijkse bezoek van een rivier die zo machtig en zo actief is, te voorspellen, en zich ertegen te beschermen en te voorkomen dat ze erdoor vernietigd worden. Te zelfder tijd transporteren schildpadden, krabben en krokodillen hun eieren naar plaatsen waar de rivier ze niet kan bereiken. Daarom kunnen degenen die de eieren van voor-
noemde dieren opmerken, berekenen tot welke hoogte de Nijl zal stijgen en hun land zal irrigeren.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, V,52).

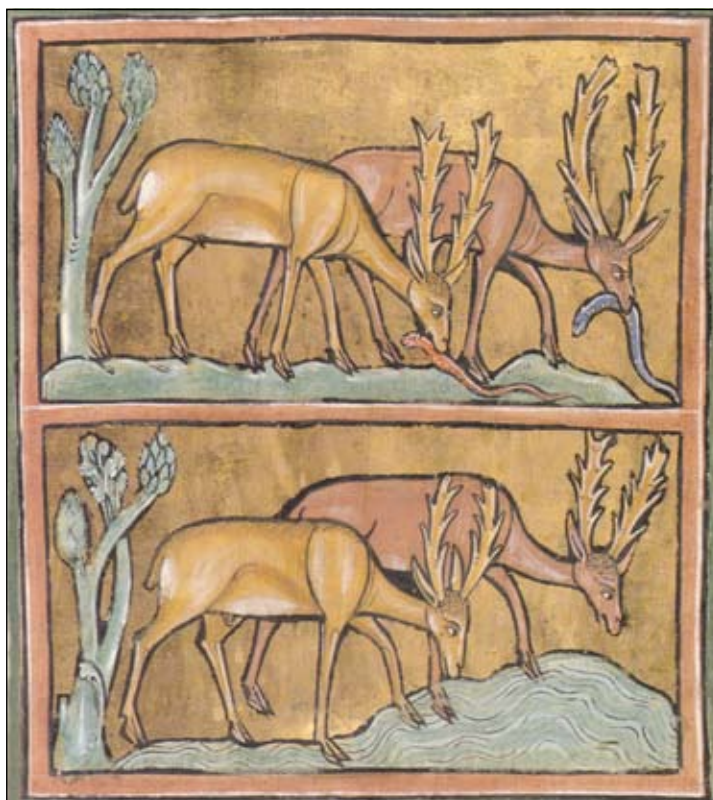
Een hert doodt een slang door een bijzondere gave waarmee natuur het heeft uitgerust.

En de wreedste slang, die in haar schuilplaats ligt, kan daaraan niet ontsnappen: het hert ademt zo hard als het kan door zijn neusgaten in de schuilplaats

season turtles and crabs and crocodiles transfer their eggs to spots which the river cannot touch or reach. Hence those who come across the eggs of the aforesaid creatures calculate to what extent the Nile will rise and irrigate their land.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, V,52).

A Deer defeats a snake by an extraordinary gift that Nature has bestowed. And

waar het giftige schepsel zich verstopt heeft uit, en trekt het als het ware door de bezwering van zijn adem tegen zijn wil tevoorschijn. En als het ondier tevoorschijn komt, begint het hert het op te eten. Dit doet het voornamelijk in de winter. Het is zelfs gebeurd dat een man een herten van een hert had fijngestampt en het poeder daarna in het vuur had gegooit. De opstijgende rook heeft alle slangen uit de omgeving verdreven: zelfs de geur is onverdraaglijk voor hen.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, II,9).

De Egyptenaren beweren (en geleerden zijn niet onwelgevallig om ernaar te luisteren), dat in een zeker district van Egypte dat zij naar Hercules, de zoon van Zeus, genoemd hebben, een knappe jongeman, zoals Egyptische jongens kunnen zijn, die geiten hoedde, begeerd en zelfs bewonderd werd door een vrouwtjescobra. Ze hield haar lieveling gezelschap en waarschuwde hem in een droom als hij sliep voor de snode plannen die een ander wild schepsel, haar partner namelijk, tegen hem smeedde. De mannetjescobra had het op zijn leven gemunt, jaloers als hij was op de jongen vanwege zijn wetige vrouw. En de jongen luisterde naar haar en gehoorzaamde haar en was op zijn hoede.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, IV,54).

the fiercest snake lying in its den cannot escape, but the Deer applies its nostrils to the spot where the venomous creature lurks, breathes into it with the utmost force, attracts it by the spell, as it were, of its breath, draws it forth against its will, and when it peeps out, begins to eat it. Especially in the winter does it do this. Indeed it has even happened that a man has ground a Deer's horn to powder and then has thrown the powder into fire, and that the mounting smoke has driven the snakes from all the neighbourhood: even the smell is to them unendurable.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, II,9).

The Egyptians assert (and scholars do not lend an indifferent ear to what they say) that in a certain district of Egypt which they name after Heracles the son of Zeus, a good-looking boy, as Egyptian boys do, who herded geese, was beloved and even admired by a female Asp. It would keep company with its favourite and warn him in a dream as he slept of the plots that another savage creature, its fellow you might say, was hatching against him: the male Asp was attempting his life, being as it were jealous of the boy on account of its wedded bride. And the boy would listen and obey and be on his guard.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, IV,54).

